

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **Liane group s. r. o.**, IČO: 032 28 185
sídlem Nádražní 5982, 430 01 Chomutov
zastoupená E-servis.cz s. r. o., IČO 286 86 845, daňově poradenská společnost
sídlem nám. Dr. Eduarda Beneše 93, 431 51 Klášterec nad Ohří

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**,
sídlem Velká Hradební 36/61, 400 21 Ústí nad Labem

o žalobě proti exekučnímu příkazu žalovaného ze dne 22. 11. 2023, č. j. 2283438/23/2504-00540-508015,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého zástupce domáhala zrušení exekučního příkazu žalovaného ze dne 22. 11. 2023 (doručeného žalobkyni dne 27. 11. 2023), č. j. 2283438/23/2504-00540-508015, kterým byla podle § 178 odst. 1 a odst. 5 písm. b) a § 190 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), nařízena daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtu žalobkyně k vymožení nedoplatku

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

ve výši 101 200 Kč, úroku z prodlení ke dni 22. 11. 2023 ve výši 5 588 Kč, exekučních nákladů ve výši 2 134 Kč, jakož i úroku z prodlení z částky 101 200 Kč od 23. 11. 2023 do zaplacení.

Žaloba

2. Žalobkyně uvedla, že žalobu považuje za přípustnou, i když nepodala proti exekučnímu příkazu námitku. Exekuční příkaz nemůže v kontextu ostatních skutečností obstát, neboť byl vydán v rozporu se zásadou přiměřenosti, hospodárnosti a legitimního očekávání.
3. Žalobkyně dne 17. 10. 2023 obdržela vyrozumění o nedoplatku, na který reagovala tak, že dne 19. 10. 2023 podala žádost o posečkání úhrady daně. Žalobkyně se žalovaným ve věci žádosti o posečkání úhrady daně aktivně komunikovala jak e-mailem, tak telefonicky. Ze správního spisu je patrné, že neformální komunikaci prostřednictvím e-mailu zvolila úřední osoba žalovaného. Žalobkyně touto formou komunikace (se zaručeným elektronickým podpisem) zaslala požadované informace a důkazní prostředky, které však nebyly zaevidovány ve správním spise. Žalovaný ve správním spise evidoval pouze komunikaci jednostranně směrem k žalobkyni, nikoliv odpovědi žalobkyně. Jako důkaz tohoto tvrzení předložila žalobkyně soudu protokol o ústním jednání ze dne 29. 11. 2023. Až na žádost žalobkyně zaevidoval žalovaný odpovědi žalobkyně do správního spisu.
4. Žalovaný dne 3. 11. 2023 vydal zamítavé rozhodnutí k žádosti o posečkání úhrady daně. Žalobkyně nejdříve kontaktovala telefonicky žalovaného a po domluvě s ním podala novou žádost o posečkání úhrady daně dne 8. 11. 2023, která byla v souladu s daňovým řádem přehodnocena jako odvolání proti zamítavému rozhodnutí ze dne 3. 11. 2023. Rozhodnutím o odvolání bylo žádosti žalobkyně vyhověno v plném rozsahu.
5. V době mezi podáním žádosti o posečkání úhrady daně a vydáním kladného rozhodnutí o odvolání žalovaný vydal dne 22. 11. 2023 žalobou napadený exekuční příkaz, ačkoliv od 8. 11. 2023 měl žalovaný všechny důkazní prostředky, na základě kterých rozhodoval a vyhověl žádosti žalobkyně o posečkání úhrady daně v plném rozsahu. Je patrné, že jednotlivá oddělení žalovaného (vyměřovací a vymáhací) mezi sebou nekomunikovala a z tohoto důvodu byla žalobkyně poškozena tím, že byl vydán exekuční příkaz v rozporu se zákonem. Kdyby komunikace probíhala správně, bylo by vymáhací oddělení srozuměno, že bude žádosti o posečkání úhrady daně vyhověno v plném rozsahu a nevydalo by exekuční příkaz.
6. Žalovaný použil vzhledem k aktuální situaci neadekvátní nástroj, kterým zasáhl nepřiměřeně do práv žalobkyně, a způsobil tak její zápis v systému evidence exekucí a evidence u banky, což má za následek zhoršení pozice žalobkyně při žádosti o bankovní úvěr či kontokorent. Dále vznikly žalobkyni nadbytečné náklady exekučního řízení ve výši 2 134 Kč. Žalobkyně je pro žalovaného kontaktní, stejně jako její daňový poradce, dle judikatury Nejvyššího správního soudu je aktivní spolupráce ze strany žalobce při správě daní jedna z překážek vydání exekučního příkazu.
7. V doplnění žaloby v zákonem stanovené lhůtě žalobkyně namítla, že žalovaný vydal exekuční příkaz v rozporu se zákazem dvojího trestání, neboť žalobkyni vznikly náklady exekučního řízení a zároveň úrok z prodlení z posečkané částky. Vydáním exekučního příkazu banka okamžitě převedla peníze z bankovního účtu žalobkyně ve prospěch účtu žalovaného. Zároveň však převedl žalovaný přeplatek vykázaný na dani z přidané hodnoty za období listopad 2023 na nedoplatek na této dani. Tímto postupem bylo závažným

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

způsobem zasaženo do majetkové sféry žalobkyně, neboť ke dni 23. 1. 2024 byl žalobkyni uhrazen dvakrát tentýž nedoplatek. K podpoře svých tvrzení předložila žalobkyně soudu výpisy z účtu.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby ji soud jako nedůvodnou zamítl. K tomu zrekapituloval dosavadní průběh řízení, jakož i argumentaci žalobkyně ve věci. Žalovaný poté uvedl, že podá-li daňový subjekt žádost o posečkání, je také na daňovém subjektu, aby k žádosti doložil všechny důkazy potřebné pro prokázání důvodů posečkání. Ze spisu je zřejmé a žalobkyně to také uvádí, že veškeré podklady pro kladné rozhodnutí o posečkání měl žalovaný k dispozici nejdříve dne 8. 11. 2023, tj. po doručení odvolání proti zamítavému rozhodnutí o posečkání, které obsahuje řadu příloh. Podklady pro povolení posečkání tedy žalovaný neměl před vydáním zamítavého rozhodnutí, jak žalobkyně tvrdí v žalobní námitce týkající se nezaložení všech podkladů do spisu. Exekuční příkaz byl vydán v okamžiku, kdy byla žádost o posečkání zamítnuta, a ještě nebylo rozhodnuto o odvolání proti tomuto rozhodnutí. Z žádného ustanovení daňového řádu nelze dovodit, že nelze exekuci nařídit před ukončením řízení o posečkání nedoplateků. Žalobkyně nemohla mít uhrazen nedoplatek dvakrát, jak namítá v žalobě. Žalovaným totiž nebylo vydáno vyrozumění o právní moci exekučního příkazu z důvodu vydaného rozhodnutí o odkladu daňové exekuce, a tudíž banka nebyla oprávněna peněžní prostředky odepsat z účtu žalobkyně a vyplatit je žalovanému, takže nebyla přijata žádná platba na účet Zvláštní prostředky – exekuce od banky. Dne 19. 1. 2024 bylo vydáno vyrozumění o převedení přeplatku na dani z přidané hodnoty, kterým byla žalobkyně vyrozuměna o převedení přeplatku na úhradu exekučních nákladů. Podle § 182 daňového řádu je exekuční náklady povinen hradit dlužník, pokud daňová exekuce nebyla provedena neoprávněně. Exekuční náklady jsou ze své povahy příslušenstvím daně a nikoliv sankcí, jak tvrdí žalobkyně. Exekuční náklady ve výši 2 134 Kč byly uhrazeny z nadměrného odpočtu v lednu 2024, o čemž byla žalobkyně vyrozuměna.
9. Žalobkyně před podáním žaloby nepodala námitku podle § 159 odst. 1 daňového řádu ani nepodala stížnost proti postupu správce daně podle § 261 daňového řádu. Dne 1. 2. 2024 bylo vydáno rozhodnutí o zastavení daňové exekuce z důvodu uhrazení nedoplateků.

Replika žalobkyně

10. Žalobkyně v replice uvedla, že žalovaný měl k dispozici podklady již od 25. 10. 2023, ke kterým však nepřihlédl a v zamítavém rozhodnutí nezohlednil. Důkazní prostředky byly kompletní a dostačující pro vydání kladného rozhodnutí. Žalobkyně pouze v rámci zásady opatrnosti k nové žádosti o posečkání úhrady daně přiložila další důkazní prostředky. V době, kdy pravděpodobně začal žalovaný sepisovat vyjádření k podané žalobě (29. 2. 2024), přišlo zástupci žalobkyně potvrzení o přečtení e-mailu, o kterém žalovaný tvrdí v úředním záznamu č. j. 2323308/23/2504-50522-500760, že byl omylem odstraněn a již ho nebylo možno nalézt. Žalobkyně k důkazu přiložila snímek z obrazovky počítače s potvrzením o přečtení e-mailu. Dále zdůraznila, že zavedená správní praxe je taková, že správce daně vždy čeká až do vyřízení řízení o posečkání úhrady daně. Úřední osoba žalovaného již dne 7. 11. 2023 věděla, že bude podána nová žádost.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

11. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení i zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
13. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu projednávaného případu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Z předloženého správního spisu zjistil soud následující podstatné okolnosti. Dne 27. 7. 2023 vydal žalovaný vyrozumění o nedoplatku na dani z přidané hodnoty ve výši 119 031 Kč, na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti ve výši 2 095 Kč a na dani z příjmů fyzických osob vybírané srážkou ve výši 1 500 Kč, ve kterém byla žalobkyně poučena o následcích neuhrazení daňového nedoplatku včetně daňové exekuce. Daňový nedoplatek nebyl uhrazen ani ve lhůtě stanovené vyrozuměním o nedoplatku. Dne 12. 10. 2023 bylo vydáno další vyrozumění o nedoplatku na stejné nedoplatky, které bylo doručeno zástupci žalobkyně dne 17. 10. 2023. Dne 19. 10. 2023 podala žalobkyně žádost o povolení posečkáni s úhradou daně podle § 156 daňového řádu, kde uvedla, že není možné daň vybrat najednou s tím, že v současné době financuje zakoupení nového tiskařského stroje, který bude pořízen v listopadu 2023, a tím vznikne nadměrný odpočet ze kterého, jak navrhl, by byl uhrazen nedoplatek na dani z přidané hodnoty.
15. Z emailové komunikace ze dnů 20. 10. až 25. 10. 2023 vyplývá, že zástupce žalobkyně byl vyzván k doložení výpisů všech běžných účtů včetně pohybu k datu podání žádosti, aktuálního výkazu zisků a ztrát a rozvahy, přehled závazků a pohledávek k datu podání žádosti, stavu pokladny a jejích pohybů k datu podání žádosti, rozpisu všech měsíčních režijních nákladů na provoz společnosti, včetně mzdových nákladů a schopnosti úhrady (např. podepsaných smluv, zakázek apod.) se lhůtou do 25. 10. 2023. Dne 25. 10. 2023 zástupce žalobkyně z důvodu dovolené účetní do dne 3. 11. 2023 doložil pouze soupis měsíčních nákladů a stav bankovního účtu. Dne 6. 11. 2023 bylo vydáno zamítavé rozhodnutí o povolení splátek (doručeno dne 7. 11. 2023), neboť žalobkyně svá tvrzení neprokázala žádným dokumentem či písemností, přestože k tomu byla neformálně vyzvána. Dne 8. 11. 2023 podala žalobkyně novou žádost o splátky, která byla posouzena jako odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí o posečkáni, které bylo provázeno dalšími doklady. Na základě doložených dokladů bylo odvoláním žalobkyni vyhověno rozhodnutím ze dne 28. 11. 2023 a bylo povoleno posečkáni úhrady daně.
16. Dále je ve spise založen úřední záznam ze dne 6. 12. 2023, ve kterém je uvedeno, že se dodatečně do spisu zakládá e-mail ze dne 25. 10. 2023 se 2 přílohami a přeposlaný e-mail ze

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

dne 7. 11. 2023. Vzhledem k tomu, že součástí žádosti ze dne 8. 11. 2023 byly i přílohy k e-mailu ze dne 7. 11. 2023, nebyly tyto do spisu dodatečně založeny. Dále je v úředním záznamu uvedeno, že přílohy e-mailu ze dne 25. 10. 2023 by neměly vliv na rozhodnutí o zamítnutí žádosti o posečkání úhrady daně ze dne 19. 10. 2023, neboť byly nedostačující.

17. Soud se nejprve musel zabývat přípustností žaloby, přičemž jednou z podmínek přípustnosti žaloby je i vyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem. Pokud by žalobkyně opravné prostředky nevyčerpala, nezbylo by soudu než její žalobu podle § 68 písm. a) ve spojení s § 46 písm. d) s. ř. s. odmítnout. Ve věci je nesporné, že žalobkyně námitku podle § 159 daňového řádu nepodala. Soud při posouzení přípustnosti žaloby vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2024, č. j. 8 Afs 59/2023-39, ve kterém je mimo jiné uvedeno, že ani po novele provedené zákonem č. 283/2020 Sb., účinné od 1. 1. 2021, nepředstavuje námitka podle § 159 daňového řádu podaná proti exekučnímu příkazu řádný opravný prostředek ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s., který je nutné vyčerpat před podáním správní žaloby. Již vůbec nelze uvažovat o stížnosti podle § 261 daňového řádu jako o řádném opravném prostředku podle § 68 písm. a) s. ř. s., který by bylo nutno vyčerpat před podáním žaloby (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, čj. 1 Afs 58/2017-42). Soud tedy konstatuje, že ani podání námítky ani podání stížnosti proti postupu správce daně nejsou podmínkami přípustnosti žaloby a žalobkyně byla oprávněna podat žalobu přímo. Žaloba je tedy meritorně projednatelná.
18. Podle § 156 odst. 1 daňového řádu na žádost daňového subjektu nebo z moci úřední může správce daně povolit posečkání úhrady daně, popřípadě rozložení její úhrady na splátky (dále jen „posečkání“),
 - a) pokud by neprodlená úhrada znamenala pro daňový subjekt vážnou újmu,
 - b) pokud by byla ohrožena výživa daňového subjektu nebo osob na jeho výživu odkázaných,
 - c) pokud by neprodlená úhrada vedla k zániku podnikání daňového subjektu, přičemž výnos z ukončení podnikání by byl pravděpodobně nižší než jím vytvořená daň v příštím zdaňovacím období,
 - d) není-li možné vybrat daň od daňového subjektu najednou, nebo
 - e) při důvodném očekávání částečného nebo úplného zániku povinnosti uhradit daň.
19. Podle § 178 odst. 1 daňového řádu se daňová exekuce nařizuje vydáním exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení.
20. Podle § 181 odst. 1 věta první daňového řádu správce daně může daňovou exekuci na návrh dlužníka nebo z moci úřední částečně nebo zcela odložit, zejména šetří-li se skutečnosti rozhodné pro zastavení daňové exekuce, vyloučení předmětu exekuce ze soupisu věcí nebo podmínky pro posečkání úhrady nedoplatku.
21. Podle § 182 odst. 2 písm. c) správce daně na návrh příjemce exekučního příkazu nebo z moci úřední daňovou exekuci zcela nebo zčásti zastaví, pokud povolí posečkání úhrady nedoplatku.
22. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je správce daně při rozhodování o žádosti o posečkání vázán návrhem daňového subjektu. Ten je tedy povinen tvrdit ve své žádosti relevantní důvody pro posečkání a současně ke svým tvrzením předložit důkazní prostředky. Důkazní povinnost zde leží na žadateli, který se beneficia při úhradě daně

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

domáhá. Správce daně je povinen vycházet při posouzení žádosti z náležitě zjištěného skutkového stavu. Vychází přitom především z tvrzení a důkazních prostředků obsažených v žádosti a nepochybně může vzít v úvahu i skutečnosti zřejmé z daňového spisu žadatele. Jestliže má však správce daně i po zohlednění obsahu spisu pochybnosti o údajích, které mu žadatel poskytl, či má za to, že důvody žádosti nebyly prokazatelně doloženy, není povinen žadateli sdělit, že neunesl důkazní břemeno, příp. jej vyrozumět o tom, jaké důkazní prostředky by měl ke své žádosti předložit. Využití možnosti požádat o beneficium při úhradě daně je výhradně v dispozici daňového subjektu, a je tudíž plně na něm, aby svoji žádost komplexně zdůvodnil a předložil k uvedeným důvodům nezbytné důkazní prostředky. Daňový subjekt tak nese riziko, že pokud nedoloží svá tvrzení uvedená v žádosti, bude správce daně nucen žádost zamítnout. Daňovému subjektu však nic nebrání v tom, aby následně o posečkání úhrady daně opětovně požádal a nezbytné důkazní prostředky s touto žádostí již předložil (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2015, č. j. 3 Afs 74/2014- 29; rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 6. 2020, č. j. 30 Af 32/2018-126).

23. Podle komentáře k daňovému řádu daňovému subjektu nemusí být známa praxe správce daně, kterou tento spojuje s naplněním jednotlivých důvodů pro posečkání. I s ohledem na poplatkovou povinnost je v souladu se zásadou spolupráce a vstřícnosti, aby správce daně v případě neúplné žádosti daňový subjekt neformálně kontaktoval a o doplnění údajů jej požádal (Rozehnal, T.: Daňový řád: Praktický komentář, Wolters Kluwer, Praha, 2019, k § 157a).
24. Z právní úpravy daňového řízení je dle soudu zřejmé, že řízení o žádosti o posečkání úhrady daně a exekuční řízení jsou samostatná řízení, přičemž rozhodnutí v těchto řízeních vydaná jsou i samostatně přezkoumatelná správním soudem, a nelze tedy zaměňovat předmět přezkumu, kterým může být buď rozhodnutí o žádosti o posečkání, nebo exekuční příkaz (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2016, č. j. 5 Afs 170/2015-28). Tímto pravidlem je dán i rozsah soudního přezkumu v dané věci v rámci žalobních bodů. Žalobou napadeným rozhodnutím je exekuční příkaz, a soud tak může přezkoumávat pouze tvrzení vztahující se k vydání tohoto rozhodnutí, nemůže přezkoumávat zákonnost postupu v řízení o žádosti o posečkání úhrady daně ani zákonnost úroků z posečkané částky. Předmětem tohoto soudního přezkumu pak nemohou být ani úkony správce daně učiněné po vydání exekučního příkazu, jako je následné stržení plateb z účtu žalobkyně či zápis žalobkyně v evidenci u banky.
25. Soud konstatuje, že z daňového řádu nevyplývá povinnost nezahajovat exekuční řízení, jestliže správce daně zvažuje splnění podmínek pro posečkání. Takový postup nelze dovozovat ani z § 181 odst. 1 daňového řádu. Podle tohoto ustanovení správce daně může, tedy nikoli musí, odložit daňovou exekuci, pokud šetří podmínky pro posečkání úhrady nedoplatku. Podstatné je však to, že postup předvídaný uvedeným ustanovením může být aplikován až poté, kdy je daňová exekuce na základě exekučního příkazu zahájena (viz § 178 odst. 1 daňového řádu), nikoli tedy před samotným vydáním exekučního příkazu. Skutečnost, že daňový subjekt podal žádost o posečkání, proto může správce daně reflektovat v průběhu již zahájené daňové exekuce prostřednictvím institutu odložení exekuce, aniž by tím byla dotčena existence exekučního příkazu, resp. aniž by na exekuční příkaz mělo být nahlíženo jako na předčasně vydané rozhodnutí. Teprve v případě, že správce daně žádosti o posečkání vyhoví, jsou ve smyslu § 181 odst. 2 písm. c) daňového řádu splněny podmínky pro zastavení daňové exekuce. Odložení daňové exekuce a její případné

následné zastavení z důvodu vyhovění žádosti o posečkání úhrady daně tedy nemění nic na legitimitě zahájeného exekučního řízení a zákonnosti exekučního příkazu. Smyslem této právní úpravy je, aby plnění daňové povinnosti nevedlo na straně daňového subjektu k újmě, která by jej existenčně či jinak nepřiměřeně v daném období poškodila (shodně rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 8. 2022, č. j. 15 Af 46/2019-62, odst. 50). V daném případě byl navíc exekuční příkaz vydán v okamžiku, kdy byla žádost žalobkyně o posečkání zamítnuta, přičemž podle § 109 odst. 5 daňového řádu nemělo podané odvolání proti rozhodnutí o posečkání úhrady daně odkladný účinek. Na uvedeném splnění podmínek nařízení exekuce nemůže nic změnit ani to, že žalobkyně a její zástupce byli pro žalovaného kontaktní.

26. Žalobkyně se dovolává zavedené správní praxe spočívající ve vyčkání rozhodnutí o žádosti o posečkání před vydáním exekučního příkazu. Soud obecně konstatuje, že může vzniknout správní praxe, která může založit legitimní očekávání daňových subjektů. Musí se však jednat o praxi ustálenou, jednotnou a dlouhodobou (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS, odst. 81 až 82). Vznik legitimního očekávání je otázkou skutkovou a je na žalobkyni, aby ustálenou správní praxi prokázala (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2023, č. j. 10 Afs 281/2022-38). Žalobkyně však v tomto směru nepředložila žádné důkazy a zůstala pouze u obecného tvrzení. Za této situace soudu nezbývá než konstatovat, že i tato žalobní námitka je nedůvodná.
27. Soud poté neprováděl podle § 52 odst. 1 s. ř. s. dokazování protokolem o ústním jednání ze dne 29. 11. 2023, vyrozuměním o úroku z posečkané částky ze dne 19. 1. 2024, vyrozuměním o převedení přeplatku ze dne 19. 1. 2024, neboť jsou tyto doklady součástí správního spisu a správním spisem se dokazování ve správním soudnictví neprovádí. Dále soud neprováděl dokazování výpisy z účtu žalobkyně, neboť se vztahují ke platbám žalobkyně po nařízení exekuce, a tedy směřují ke skutečnostem mimo rámec tohoto soudního přezkumu. Soud neprováděl dokazování ani printscreenem ze dne 29. 2. 2024, neboť se tento důkaz vztahuje k řízení o žádosti o posečkání úhrady daně.
28. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti tak soud v projednávané věci uzavírá, že žádné z uplatněných žalobních tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.
29. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému

náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, přičemž tento ani jejich náhradu nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 24. března 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.